

tānnini hōlega harris, ning taſſusid ka roh-
festi temma tō waewa kātte. Agga nūud
temma heitnud sahhad ja ákked kōrvale,
ja tahhab pōllo foggoni harrimatta jätta.
Mis temmale muud ſeddaviſi kāttetulles
kui waefus ja nālg!

Ras ſiis nukra mele waim temma hingest
jāggo ſanud, ehet faiſ ta foggoni halbiks
jānud? Ei olle mitte, waſtas Hillel. Tem-
ma on ful feik jummalikko ja ilmalikko tar-
kusse öppetussed läbbikatsunud, ja on ta
wagga melega innimenne. Agga temma
ütleb: Jummal on feigewāggewam; ſiis
Ta woib mind toita ilma et ma adra tagga
pead fummarban; Temma on helde; ful
Ta önnistab minno ſōmalauda iſſegi, ja
teeb ommad helded kāed lahti. — Ning mis
woib ſelle peāle öölda?

Ruidas? ſitles noormees, eks ſe olle diete
Jummalat kiufama? Eks ſa ſedda olle tem-
male öölnud, öppetaja? Siis naerotas
Hillel ja ütles: Kui ütlen! Siinna iſſi, at-

mas Maimon, oled ſe ſōbber kelleſt rākin.
Minnaks? fūſſis noormees, årra ehmata-
des. Agga wanna öppetaja waſtas ja
ütles: Eks ſiis ſinnagi kiufa Jummalat?
Ras palve wāhhem tōbbit, ja waimolik and
alwem pōllo kassust? Ja faiſ Ŝe kes ſind
kāſſib pead mani fummarada ilmalikko
kasso pārrast, teine kui Ŝe kes ſind kāſſib
pead taewa pole tōsta, taewast kasso
ſama? — Oh, pøeg! olle allandlik, pea
uſſust finni ja pallu Jummalat!

Seddaviſi rāpis Hillel, ja watis ūles
taewa pole. Agga Maimon läks ja pallus
iggapāāw Jummalat ſūddameſt; ning tem-
ma ello, mis tānnini jo laitmatta olnud wi-
ſide poleſt, wōttis ſeſt aiast uſſust, ja pa-
west omma tāit wāgge ja rammo.

6. N i s ſ o ſ ð r ſ.

Üks iſſa olli omma poiaga ühhe kōrge māe
otsa ūleſſlāinud. Ŝeāl nāggid nemmad
pāwa touswad vīmina au ſees, nūg nende